

kunde siges at være et berettiget Middel at anvende under en Valgkamp, naar en ansat Politiker kommer til Valgkredsen og holder en Tale, hvori han siger: „Hvis I stemme paa Venstremanden, skulle vi gjøre vort Bedste for Eders Jernbane, hvis I stemme for Højremanden, ville vi derimod ikke gjøre det.“ Da jeg spurgte, hvad dette var, berettiget eller uberettiget, bemærkede det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg), at Eliat sagde ingen Venstremand, og det ærede Medlem for Københavns Amts 5te Valgkreds (Holstein-Ledreborg) traadte op kort efter og erklærede, at jeg skulde hellere tage et Exempel, som var noget mere praktisk, idet jeg havde omtalt Noget, som ikke havde fundet Sted. Formanden affaar videre Diskussion om denne Gjenstand, fordi den ikke hørte ind under det Valg, som den Gang laa for, og det finder jeg ganske i sin Orden, og jeg maatte altsaa vente med at besvare det ærede Medlems Henvendelse til mig. Jeg havde nu oprigtig talt ventet, at det ærede Medlem i Dag havde taget Ordet og over for disse forskjellige Versioner været saa god at oplyse, hvad han har sagt paa det paagældende Valgmøde. Det vilde være den heldigste Maade at sjerne Tvivlen paa; thi naar det ærede Medlem gav os en Forklaring om, hvad hans Uttring var, vilde jeg med fuldkommen god Tro slutte mig til den og betragte den som faktisk. Men da det ærede Medlem ikke begjærede Ordet, og jeg frygter, at det ærede Medlem og maasse Andre senere kunde falde paa at udlegge Tvivshed ved denne Ærlighed som Indrømmelse af, at der var Klaret og redet tilstrækkelig med Hensyn til dette Punkt, har jeg nu bedet om Ordet for at give de Dplysninger, jeg er i Stand til at give. Der er nemlig meddelt mig en Erklæring, som gaar ud paa at forklare, hvad det er, det ærede Medlem har sagt, og jeg tør maasse oplæse den væsentligste Del deraf. Det er ikke noget langt Afsnit. Det begynder med at referere, at der har været afholdt et Valgmøde i Kredsen den 28de forrige Maaned — Erklæringen er underskrevet den 27de Januar. — og at der forud var udstedt Bekendtgørelse om Mødet, navnlig af den tidligere Kandidat Hr. Søren Pedersen, og deri var ogsaa bebudet, at Folkethingsmand, Grev Holstein-Ledreborg vilde være tilstede. Derefter hedder det: „Den Sidste optraadte ved denne Ærlighed som Taler og endte en holdt Tale med den Udtalelse, at der, hvis man i Kredsen stemte paa en Højremand — muligvis brugte han ogsaa Udtrykket, dersom man ikke stemte paa en Venstremand, der giver samme Resultat — saa stemte han mod en Jernbane til Årsens. Om dette end ikke akkurat ere de samme Ord, som bleve brugte, saa er det vist, at Meningen af Udtalelsen var det Ovennævnte, og kunde ikke forstås paa anden Maade, ligesom det ogsaa er vist, at Udtalelsen havde et truende Præg. Denne Erklæring afgive vi under

Eds Tilbud.“ Erklæringen er underskrevet med 4 Navne; ønsker det ærede Medlem, at jeg skal oplæse dem? (Holstein-Ledreborg: Det er aldeles ligegyldigt!) Saa saa vil jeg ikke oplæse dem, men stille dem til hans Disposition. Ønsker han det, skulle de blive oplæste. (Holstein-Ledreborg: Gjør, som De vil!) Det er 4 Mænd i Årsens, om hvis Paalidelighed intet Ufordelagtigt er mig bekendt, som under Eds Tilbud have erklæret dette.

Holstein-Ledreborg: Jeg har ikke bedet om Navnene paa de fire beedigede Mænd af den simple Grund, at jeg oprigtig tilstaar, det ikke er min Hensigt i snerreste Maade: at polemisere mod dem, saameget mindre, som deres Erklæring er af en saa overordentlig subjektiv Natur, at det ikke kan nytte at gaa ind paa at diskutere Erklæringen. Erklæringen, som holde sig til: Det var ganske vist Meningen — Ordene kan jeg ikke huske — lægger jeg ikke stor Vægt paa, men da det ærede Medlem ønsker, og jeg ser, at der er almindelig Nygærrighed eller Interesse for at faae at vide, hvad der er sagt i Årsens, tilstede hos det ærede Medlems Meningsfæller i denne Sag, skal jeg oplyse hele Historien, og jeg tror, at det ærede Medlem da vil kunne indse, baade at det er fuldstændig rigtigt, naar jeg forleden stemplede hans Fremstilling som urigtig, og ligeledes, at det er let forklarligt, at den Debat, der fandt Sted i Årsens, og mine Uttringer i saa Henseende, kunne, navnlig naar de høres uden Sammenhæng med Resten, give Anledning til en Slags Misforstaaelse. Jeg siger det kun, fordi jeg ligeoverfor den under Eds Tilbud afgivne Erklæring, hvilket altid forekommer mig at være en noget slat Handling, naar man ikke er saa vis paa, hvad der er sagt, — vil fremsjøre det som en Slags Undskyldning, at de kunne have misforstaaet mig, saaledes som Ordene faldt, og Debatten gik. — Det er ingenlunde mig eller nogen af mine Meningsfæller, der kom til Årsens og begyndte at ville intmidere Kredsen med Trusler om, at, hvis den ikke valgte en Venstremand, vilde den ikke faae en Jernbane, lige saa lidt som vi overhovedet have brugt Jernbanesagen til at skræmme Kredsen fra at vælge en Højremand. Det er Noget, som har været lige saa langt fra vedkommende Valgkandidat og fra hele den Debat, der blev ført i Årsens, at det først kom frem fra højre Side for at skræmme Kredsen fra at vælge en Venstremand, i det en af de til Stede Værende ved Mødet i Årsens — det ærede Medlem fra Kjørteminde (N. Andersen) var til Stede og vil kunne sige, hvem denne Mand var, jeg kan ikke huske hans Navn — henimod Slutningen af Mødet reiste sig op og gjorde et Angreb paa den forrige Folkethingsmand Hr. Søren Pedersen og Venstre som dem, der vare Skyld i, at Årsens ingen Jernbane fik; heraf